

Mons. Pavel Posád vzpomíná na papeže Františka

Když jsem byl v poslední době od smrti papeže Františka vícekrát vyzván, abych na něho zavzpomínal, nemohu se ubránit tomu, abych nezasadil své vzpomínky do širšího kontextu. Víme, že když se cokoliv vytrhne ze souvislostí, že to není vůbec dobré. Mnozí to dělají například s Písmem svatým. Vezmou si jednu vytrženou větu a tím operují. Samozřejmě, že to nemůže dopadnout jinak, než ne dobře!

Papež je velkým darem pro katolickou církev a v určitém smyslu i pro celý svět. Myslím, že to nemusím moc dokazovat. Stačí si všimnout, jak byl celý svět zasažen smrtí a pohřbem Svatého otce Františka.

Církev je dílo Boží a řídí ji Duch svatý. Má stránku lidskou a božskou. Církev je Kristova nevěsta. Sám Ježíš ustanovil Dvanáct „*Jako sbor nebo stálou skupinu, které dal do čela Petra, vyvoleného z nich samých*“ (Srov. 2. vat. koncil LG 19, KKC 880). „*Pán udělal skálu své církve pouze ze Šimona, kterému dal jméno Petr. Jemu svěřil klíče.*“ (Mt. 16, 18n; KKC 881). My, ovlivnění okolním světem, často myslíme a uvažujeme jen lidsky, čehož jsme i v těchto dnech častými svědky.

Mnozí mají starosti a obavy, jaký bude nový papež. Církev je zde už více jak 2000 let a papež František byl 266. papežem. Jako kněz jsem zažil už 5 papežů a z dětství a mládí mám povědomí o dalších dvou. Každý z těchto papežů byl výrazně jiný a každý byl vynikající, o čemž svědčí i to, že většina z nich je svatořečena. Když bylo 13. března 2013 ohlášeno jméno papeže Františka, téměř nikdo ho neznal. Začal svět překvapovat už první větou, když řekl lidem na Svatopetrském náměstí: „*Sestry a bratři, dobrý večer.*“ A pak se sklonil a prosil, aby se za něho pomodlili.

Zpočátku mě trochu překvapilo vyjádření jedné řeholní sestry v České televizi. Redaktor jí kladl mnoho otázek. Na závěr rozhovoru se jí zeptal, zda věří, že nástupce papeže Františka bude stejně dobrý. Ona řekla něco, co redaktora překvapilo. Řekla, že je přesvědčena, že nový papež bude lepší. Redaktor myslel, že se přeslechl a proto pokračoval. „*Myslíte, že je možné být lepší než papež František?*“ Sestřička trvala na svém a řekla: „*Každý další papež musí být stále lepší!*“ Toto optimistické vyjádření pramenící z hluboké víry ve vedení Církve Duchem svatým mě velice potěšilo.

Osobně jsem se se Svatým otcem Františkem setkal za 12 let vícekrát. Poprvé to bylo krátce po jeho zvolení na 6. velikonoční neděli 5. května 2013. Tehdy jsem doprovázel pouť katechetů z naší diecéze. Někdo mi poradil, abych šel koncelebrovat. Jaké bylo mé překvapení, když jsem tam byl sám ještě s jedním biskupem z Ameriky. Když nás řadili do průvodu, řekl ceremonář: „*Tady se neřadíme podle hodnosti, ale podle velikosti.*“ A tak jsem byl prvním koncelebrantem po pravici papeže Františka. Byl jsem tehdy prvním biskupem z Česka, který se s ním takto setkal. Víím, že v následujícím týdnu se Svatým otcem setkal pan biskup Jan Vokál.

Příležitost být s papežem Františkem velmi blízko a setrvat s ním v důvěrném rozhovoru asi 2 hodiny jsme měli společně se všemi našimi biskupy dvakrát při návštěvě *Ad limina* v Římě.

*Světící biskup Pavel Posád s papežem Františkem v roce 2013
(v pozadí tehdejší diecézní biskup Jiří Padour).*

Nezapomenutelné bylo také setkání při příležitosti konference *Caritas internationalis*, kdy pro nás František sloužil mši svatou a měl nádhernou homilii o významu Charity. Jako prezident CHČR často zdůrazňuji a připomínám, že Charita je vedle hlásání evangelia a vysluhování svátostí třetím pilířem služby Církve a že nejvyšším „*šéfem*“ Charity je právě papež. A během let bylo více příležitostí, kdy jsem se s papežem mohl alespoň pozdravit.

Osobně jsem papeži Františkovi vděčný za jeho 4 encykliky. Jsem přesvědčen, že jeho odkaz a jeho poselství je pro nás vyjádřeno v té poslední „*Dilexit nos*“ („*Zamiloval si nás*“). Je věnována lidské i božské lásce Srdce Ježíše Krista.

Papež František měl vždy úžasné, oslovující Homilie a Katechexe. Za jeho vynikající počín považuji vyhlášení mimořádného svatého Roku milosrdenství v roce 2015. A vyhlásil také skvělé téma pro právě probíhající Svatý rok 2025 „*Naděje neklame!*“ (Řím 5,5). Připomíná nám a celému světu, že jsme všichni „*Poutníci naděje*“. Papež Pavel VI. řekl: „*Světě ani tolik nechybí víra a láska, ale chybí mu naděje. Svět zachrání ten, kdo mu dá naději.*“ A papež Benedikt XVI. ve své encyklice „*Spe salvi*“ („*Nadějí jsme spaseni*“) říká: „*Žádnou naději nemá ten, jehož nadějí není Bůh.*“ Jak podivuhodné souznění posledních papežů!

Mě nezbyvá než Vám všem čtenářům popřát a vyprošovat tuto božskou ctnost naděje.

K tomu Vám všem ze srdce žehnám!

✠ *Pavel, světící biskup českobudějovický,
titulární biskup ptujský*